

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 61

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Skulle jag väl tala om hur jag känner —
Läsningens värde för mig, ty jag älskar
fram min bok, som har varit en älskad och skattning
I den hade upplästan: den en af de utmärkta
resensiverna som har varit en för mig.
Det var mycket gänt. De pröfades om jag väl
hade något nytt snart och förde jag dem till sin
uppgift om påremsen för ut, mest på att på
hitta. Men du jag väl det? Det påminner till
om dig att hela påremsen efter det jag väl
ermit, som jag har varit i tycket jag har
mycket att tala om och jag hade det skrift
min till min, du jag bek om värt om mig
är gänt. Men jag, igen efter om jag har skild
skild som är gänt och min myndighet
och både mycket abstrakta om mig och för
begriper och tygtyg. Den skild till mig, jag
om naturligt och mycket, men jag har
högtyg med påremsen som har
"min religion, som biskop Scheele det är

på trycklyst. ²⁷ J visade inte större värjans ämbete,
 men det är öfverlyst, hvarjollt denna tid, de är
 mycket värre än min närhinnare. Men j tycker
 om dem och j tycker att de är så lyckliga. En skul-
 dent sammendiktningen och min Ruvventen,
 som vi går på hem half 12 punkt den fullaste
 skypvorken. j skak utalade på sig kundkan
 alla tim. De vilde prumpt ut Lisa stöckkan
 skulle värfjuga Boltzins - det var just
 vägt på henne! In vilde prumpt ⁱⁿ värfjuga
 ha varit hos henne och haft henne värfjuga
 en annan undergång. Thedin, som bota med
 händerna påläggande och bota det futras henne
 som om är så vadt på smiten. Boltzins kan
 hjälpt Gerki Nordenskjöld: även hennes eget
 stamm sedan 15 år tillbaka, kan skicka henne
 värdskap, som kan lägga på bröstet och så kan
 kan på henne. Det bates absurdt att skripa om
 men som man kan ha de två stammarna som
 sig arbetes som i söder och är bara afundjukt.
 Tank värdens resurser in kristen ha - vi kan
 njut annan in ^{hust} - men nog två fj, fj, fj

at en pibem bytten,
et gylskand underlygante pibem kan haben like
vektan som en pibemende mans - som det
er tenne, som det kommer an på og vi toer inte
tilbrøckligt. J kunde det meget Trefligt, vi om
ensomme och utom vilgim betale i reser,
de kunde best bygen på skattekrist och vore på
tygte i de jessens byen, de endo permer,
men det bygte om den. Den store skattekrist
kunde påt boken pretast af min kunst, vi den
see at den er med. Ok kunde j den meget
at skrive an. J har vint tute idy och
vint i jibem. J tal inte an jn' bnt.
I søndags vid 10 tiden sadde j på bibliotek
Berger, men om meget vordis - j bad komme
om vordis at j g' vint på vordis anen, men
ende at j skule gi i part j jick tid. Det tycke
j man vordis - den var jn' bnt inte. Ok
kan skule ut på landet och skrive om jn' bnt
somit på 1600 talet om jn' bnt vordis
vordis men j kommer inte idy det den
meget nyfiken se kan j jick tid med
j endo med skattekristen - jn' bnt om

skulen på skolen en roman fins inspireret
 kan nu slægt af dem. Høj, det er den samme
 Jha. Och nu på i bad min bedste herre, nu
 jeg gaf mig ito part, detten Gøddel - en
 mandeskiftet på 1816, i ungdom kan om Jha
 skal og de vandre Bogen sig om det pågælder
 om j ito skulen lita: det dog efter kom
 og gaf mig en ringe / modige / ind og vakte
 upp det mig et par / lita / yngre / bøger / I skal en
 skal en roman om skolepæde, pågælder kan -
 Det er alst kært at, om hjerte mest at
 bekant på sin kunnskab, men de skal på
 og på kommet om j i traktat kommet den -
 lita j i. et. på den det er unygt - men
 skulpt på kommet den Pedersbøgen kunsten, den
 siges at grund på alt højt j roman roman
 tserat om skal. I sig kan j på en vers
 pæde lepadbøgen om kommet. Jo - nu
 j kan den half i skulen j ito på kommet, men
 om kan j visite en roman roman fin
 Gleerng - ellam / Julie om litta de sig lita
 mig skal / og på den Pietrichson, men på de

hän först jag var här, men jag italienska lekturen
han var Dittor Savelin, en kunnig och talbar, och
hans tillsammans och under varit oskyldligt
med honom i två år, det var en annan förhållan-
de som mellan Jenny och Ulla och en varit
totalt bruten. Det går vi med jämlikheten för
tänner emellan. Vi ha alltså varit de som vi!
Jag vi den två ha varit om det kommer vi fram
om att jag tillsammans i teatern. staten på
att inte komma på någon vänt i skolan
på en premiär i Vasateatern, endera orsaken, inte
på att jag två år jag utkar. Och i talen de om att de
tack för det. eller på två om alldeles duktigt
och de är man ^{alldeles} ^{hänryckt} förtjusad, som en halvt
italienska. Jag började komma om han inte tyckte
den var italienska, ja nästan och folkligt, men
inte alldeles ut. inte Gaetano. Han är förtjusad
men han är inte sicilianska. Och i tycke jag
med minsta möjliga smärte att han sig på mig
alldeles särskilt. Jag försöker igen på att
förstå mig på honom, även med förvarning god
med att regelbundenheten om han den armen, han

147
Besludt opp det mest synbare, var antallet
fateres. Julie (hun var omitt gift i sin yngre)
satt p i se kon som into skiken annen konst
in jordskelen, drikke at kon into en gift —
Den var eten mygket konnyekt. Sa rille en
veta, kun j beta p med. J vovnde me alle
tid en roman med antarktisisk bakgrun.

Da pte j (Penzig) p tilbakke til biblioteket, da
vokste j poken Loginturpen, som j gaf en roman
adress p i Kunderstoldt och p i utvogen som fise
Carl Olov Bonnier efter mig och bad mig om at
j skule skrinne alle mine boker (da me j skrippe
ten et bibliotek af juridisk. vaski. forfattere, og
kalte p at erstatte. J vovnde p vel pnd vnt
skripe ten jurdij kenne, kon end at j (ick.)
och vi talde vi vore etatistisk. Den jagende
om j omitt med dig hele tiden p i Berlin, j
at p at, kon at du vante med mig over kon
vint. Kon var mest jytjost: jeldskpnet och
vateren fredag annu altygnet Lotta, den
at de vntj stark —

Ja den at vnt stark p mig — og j —
Tragte hund og sagt om Loventind politik.
J vovnde diplomatisk og, at du ej tykket at

sea om mydlet vuchert skiepen vele uto kon
ji vint vantik. Ja, men kon tyghe wat into
om dat kon men om planen. Kij, dat gijde kon
vint, into, isymerket men oke seden jamat ofte
kon bezagend ji veke vige. Starke ord om vore
vordige, men ji heb det vintgeket ato kon vore
putgiste ab. det kon j vint jiken Lyertig, fiedet
voren kon - Herregard en bidan vaten, kon kon
skiepen om vordet vaten / man de talen om kon
deltraden kon j alitit am vanden. ⁹ Sjaalet ja
Kampenberg het en vore vordet vaten, vore
om vore, omme Elino beschryfing - men vordet
ji ellicaela at abvelis jupjvorden vore Gaetan
in juk kon vore skilde vantik vordet vaten vore
vige - Oke Carl Oude vore in vore ab. kon juk
in vore vore ¹⁰⁰⁰ / 4000. (Din vore) vore vore in vore
om vore, ten juk om det vore vore in vore vore vore.
Oke juk vore at om vore glad vore ato det in vore
vore vore vore - Oke in vore vore at men vore
vore - Oke vore vore om at j vore in vore vore juk
vore vore vore vore vore vore vore vore vore vore
Oke in vore juk vore vore vore vore vore vore
vore vore juk vore ato vore vore ten vore vore in vore
Julia vore vore vore in vore vore vore vore vore
vore vore vore vore vore vore vore vore vore vore vore